

Danmark deler mange værdier med USA. Derfor er vejen frem, når der er uenighed, en åbenhjertig og ærlig dialog. EU skal kunne tale med én stemme også i forhold til USA, og EU skal være en handlekraftig institution på den udenrigs- og sikkerhedspolitiske scene. Det håber jeg at statsministeren er enig i.

I Det Radikale Venstre er vi overbeviste om, at der gennem et internationalt retssamfund kan skabes en bedre reguleret og dermed en mere forudsigelig, retfærdig, rimelig og sikker verden for alle verdens borgere. Danmark kan gå forrest og være et godt eksempel, og Det Radikale Venstre vil presse den danske regering til at lægge en langt stærkere linje, end den indtil nu har vist vilje til.

Uligheder, undertrykkelse, fattigdom, flygtninge, miljøproblemer løses ikke ved at råstramme den danske udlændingelov eller ved at skære hårdt i den danske ulandsbistand og i midlerne til miljø-, freds- og stabilitetsarbejde. Det Radikale Venstres mål er velkendte og stadig gældende.

Vi ønsker desuden en fortsat modernisering af det danske forsvar, som den tidligere general Hvidt forbilledligt stod i spidsen for at udmønte. Det Radikale Venstre ønsker at styrke forsvarets muligheder for at løse internationale opgaver stadig væk på forbilledlig vis.

Vi beklager, at regeringens politik virker snæversynet. Det er ikke, fordi vi tror, den gerne vil det, men sådan virker det. Dybest set trækker det den forkerte vej. Vi skal styrke den opfattelse, at vi ikke er os selv nok i Danmark, at vi har brug for det gensidige samarbejde i verdenssamfundet.

Så siger statsministeren i sin åbningstale, at det er i Danmarks interesse at føre en mere offensiv og udfarende politik. Og hvad er så en mere offensiv og udfarende politik?

Nu kan det selvfølgelig være mere end det, der kan stå i en regeringstale. Men det, der står bagefter, er, at regeringen vil tage aktivt del i regeringskonferencen. Det er jeg faktisk glad for at regeringen vil. Der står også, at regeringen vil gå ind for et mere effektivt EU. Det er jeg også glad for. Regeringen vil også give nationalstaterne større indflydelse. Det er jeg meget interesseret i at høre uddybet på rette tidspunkt og sted. Regeringen ønsker også en bedre beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemslandene. Det er vi sådan set også for. Men det er jo ikke i sig selv en offensiv og udfarende politik.

Hvilken strategi har regeringen for afskaffelse af forbeholdene? Vi ved, at det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, asylområdet og euroen er tre områder, som kommer til at vægte utrolig meget i det europæiske samarbejde i de kommende år. Og jeg tror, at regeringen inderst inde også er enig med Det Radikale Venstre i, at det er vigtigt, at EU er handlekraftig på den globale scene.

Derfor så jeg gerne, at regeringen havde en strategi for, hvordan vi løser problemet, helst inden regeringskonferencen kommer rigtig i gang, ellers forudser jeg virkelig kaotiske forhold, når vi skal stemme efter en regeringskonference. Det vil jeg gerne helt stilfærdigt tale med regeringen om også uden for denne sal.

Statsministeren siger i sin åbningstale, at det er afgørende, at vi får mest mulig kvalitet for pengene. Det står mange steder. Det kan jeg ikke rigtig forestille mig at nogen kan være imod. Men jeg synes, det bliver interessant at prøve at få at vide, hvordan kvalitet og velfærd måles, for det kan jo ikke måles alene på tykkelsen af glassuren, der deles ud over det ganske velfærdssamfund. Jeg fatter f.eks. ikke, at regeringen er gået med til gratis influenzavaccine af alle over en bestemt alder. Hvad er det egentlig for en gammeldags og formynderisk tankegang, og hvad er det for et udtryk for mangel på vilje til en ærlig prioritering?

Kl. 16.50

Det Radikale Venstre gik til valg på, at den offentlige sektor skal moderniseres for at give bedre muligheder for at løse de offentlige kerneopgaver. Regeringen har valgt at markedsføre store dele af opgaverne. Jeg er ikke i tvivl om, at hensigten kan være ædel nok, men jeg tror ikke på, at det øger kvaliteten at give den svage gamle valgfrihed mellem en offentligt og en privat ansat hjemmehjælp. På hvilket grundlag skal den gamle egentlig vælge, og hvad er det for et bureaukrati, det fører med sig? Hvad koster det ikke i kommunerne? Socialministerens bekendtgørelse i denne anledning er næsten værdig til Cirkusrevyen.

Vi ved, at på det almindelige marked hænger kvalitet normalt sammen med prisen, der igen kan være afhængig af efterspørgsel og udbud. Men den offentlige sektor er jo netop ikke et frit marked. Efterspørgslen er meget større end udbuddet, og der er ikke fri prissætning i form af brugerbetaling. Og jeg tror faktisk ikke engang, at regeringen har hemmelige planer om dét.